

Directeur zijn. Is dat wel zo fijn?

Inez (54) is directeur bij een kleine organisatie voor beroepsregistratie. Ze werkt er al jaren met plezier en daarom maakt ze mooie carrière stappen. Van stafmedewerker registratie wordt ze waarnemend directeur en sinds een jaar of twee is ze directeur. Ze kent de kleine organisatie als geen ander.

Nieuwe spelers

Dan komt van er alles op de organisatie af door veranderende wetgeving en maatschappelijke ontwikkelingen. Inez kampt met verschillende visies, piekert over te maken keuzes, probeert de wisselende bewegingen en groei in toom te houden en te managen.

Er komen nieuwe spelers in het veld met andere ideeën en belangen. Haar organisatie wordt flink groter. Er komt extra personeel en daardoor een verhuizing naar een grotere locatie. Nog net geen slapeloze nachten, maar ze is moe. Het duizelt haar. Kan ze het wel aan? Het maakt haar onzeker.

Opkomende zon - De avond valt in Amelisweerd

Piekeren

Inez is druk bezig alle ballen in de lucht te houden en maakt lange dagen. Steeds meer krijgt ze het gevoel dat ze achter de feiten aanloopt. Ze werkt nog harder, piekert veel en haar strenge innerlijke criticaster vindt het nooit goed genoeg.

Hoe hard ze ook werkt, het helpt niet. Langzamerhand krijgt Inez het gevoel de grip te verliezen op de complexe nieuwe situatie. Ze verliest de moed. Er moet wat veranderen. Zo kan ze niet doorgaan.

Hoe voelde dat ook al weer, werken met plezier? Met voldoening naar haar werk gaan én energie overhouden voor andere zaken.

Reflectie en bezinning

Het is haar aan te zien. Inez is moe als we op een mooie dag door de verkoelende bossen van Amelisweerd lopen.

Het buiten zijn doet haar goed. Even los zijn van de hectiek van de werkplek. Een moment van reflectie en bezinning. Het helpt om de gedachten te ordenen.

Inez vertelt. De ruimte en vergezichten helpen haar om los te komen van de blik op haar bureau. Los van de beleidsstukken en alles wat nog moet.

Natuur

Natuur is de inspiratiebron waar Inez naar verlangt. Ze put energie uit de natuur. Ze wil er in wandelen, fietsen, vogels horen zingen en misschien zelfs wel in werken. Maar ze komt er niet aan toe.

Het werk slurpt haar op. Er blijft geen tijd over. Lopend door het bos van Amelisweerd krijgt ze de hele hoop ballast die ze meezeult, in beeld. Dat wil ze anders.

Lente hangt in de lucht - Uitzicht op de Beeldenlaan

Assistent zijn of hebben?

Inez vertelt vol vuur over de functies die ze eerder met veel flow vervulde.

‘Als rechterhand van de directeur had ik veel autonomie en regelde ik alles met veel plezier. Ik werd gewaardeerd, kon verbinden, ondersteunen en dienstbaar zijn.’

En in deze functie moet ik dát allemaal uit handen geven.

Zodat ik beleid kan maken en kan overleggen. Ik moet voortdurend alleen besluiten nemen. Ik ben verantwoordelijk.’

Ik vraag haar naar de mogelijkheden van een assistent.

Inez zucht. ‘De vraag is: wil ik assistent zijn of moet ik er voor zorgen dat ik een assistent krijg?’

Gezien haar wens en haar vermoeide toestand suggereer ik om eerst tijd te nemen voor haar geliefde natuur: wandelen.

Natuur zet stil en in beweging

En dat doet ze. Als ik Inez weer zie zegt ze ‘ik heb er echt ruimte voor gemaakt, en zo gezorgd dat ik weer een beetje kon opladen. Het was echt heerlijk. Ik ga het meer doen.’

En ik zie het vaker. Zodra mensen zorg dragen voor zichzelf doen ze het ook in andere levensgebieden. Inez is op haar werk proactiever. Dat helpt haar. Het zorgt voor rust én energie. Ze merkt dat ze zo minder achter de feiten aan loopt en voortdurend brandjes moet blussen. Haar bureau is wat leger en ze delegeert ook meer.

‘En oh ja’ zegt Inez ‘in de nieuwe organisatiestructuur heb ik uren opgenomen voor een assistent’.

Talenten: zo bijzonder zijn ze toch niet?

Met de talenten die naar voren komen uit het Talentenonderzoek is Inez blij verrast. En meteen zegt ze 'zo bijzonder is dat toch niet, het gaat me gewoon makkelijk af'.

Haar flexibiliteit komt naar voren, haar verantwoordelijkheidsgevoel, haar vermogen om te verbinden en te zoeken naar eensgezindheid. Inez is empatisch en betrokken. Mensen mogen haar graag.

Het wordt haar ook duidelijk waarom ze iedere keer van de ene in de andere functie rolt. 'Ja', zeg ik, 'als je het zo zegt doe je jezelf te kort. Je wordt gevraagd vanwege je talenten!'

Langzaam dringt tot haar door dat dit unieke talenten zijn. 'Wat ik met gemak doe, is helemaal niet zo vanzelfsprekend'. Ze gaat wat rustiger lopen, laat de omgeving nog eens op zich inwerken en ik zie dat ze ontspanning én stevigheid uitstraalt.

Ook anderen zien haar talenten: organisatietalent, doorzettingsvermogen en loyaliteit. Medewerkers zijn blij met haar empatische houding en betrokkenheid. En daarnaast zeggen ze 'laat het wat meer los en relativeer wat meer. Zorg ook voor jezelf.'

Kwetsbaar

Inez gaat een nieuwe turbulente fase in. Haar team wordt uitgebreid. De verhuizing naar een grote locatie staat voor de deur. Er komen veel verzoeken voor registratie. Op beleidsniveau moet ze allerlei besluiten nemen.

Inez signaleert problemen in de communicatie en samenwerking. Ze voelt zich verantwoordelijk. Het is haar te veel. Ze overziet het allemaal niet meer. Dat maakt dat ze de problemen bij zich houdt en niet deelt.

Ik suggereer 'hoe zou je kunnen bespreken en delen met de raad van toezicht wat je ziet?' Dat is ook je verantwoordelijkheid nemen. Jij hoeft het niet allemaal op te lossen en te weten. Wat vind je ervan?' Inez besluit, hoe moeilijk ook, zich kwetsbaar op te stellen en te delen wat ze opmerkt.

Doorzetter

We zetten alles nog eens naast elkaar. De wens om met plezier en minder hard te werken. De behoefte om meer naar buiten te gaan. De talenten en energiegevers.

De vraag die bij mij als wandelcoach naar boven komt is 'zit je op de juiste plek in je huidige functie?'

'Die vraag heb ik ook aan mezelf gesteld. Maar ik ga nu voor deze functie en wil me er verder in ontwikkelen. Ik wil het pad dat ik ben ingeslagen vervolgen.'

Nieuw en moedig besluit

Als ik Inez weer zie is er een sprankelende frisse lucht, na een regenbui. Inez ziet er opgelucht uit. We gaan op pad en ze vertelt over haar besluit.

‘Een paar jaar geleden werd ik directeur van een bureau dat uit twee personen bestond. Ik had een beheersmatige functie, ik had overzicht en enorm veel plezier.

Maar nu heb ik achttien medewerkers in een organisatie in turbulente verandering. Dat vergt héél andere vaardigheden. Ik dacht veel na over je vraag ‘is het mijn juiste plek?’. Ik weet het nu. Mijn hart niet ligt bij het leiding geven aan een groeiende en veranderende organisatie. Ik voel me thuis in een inhoudelijke en ondersteunende functie.’

Ondergaande zon in Amelisweerd

Stafmedewerker

Inez bespreekt haar besluit zich terug te trekken als directeur met de raad van toezicht en het wordt gerespecteerd. Een krachtig besluit, trouw aan zichzelf en met oog voor wat de organisatie nodig heeft. Ze willen haar niet kwijt. Ze krijgt het aanbod om haar oude functie als stafmedewerker weer te vervullen en die grijpt ze met beide handen aan.

Vrijwilliger in de natuur

De opluchting is groot. Ze is de uitdaging van het directeurschap aangegaan, ze heeft het doorworsteld en een besluit genomen waarin ze trouw is aan zichzelf. Inez kan haar talenten weer benutten. Ze kan doen waar ze plezier in heeft.

En ze houdt tijd over. Tijd om als vrijwilliger in de natuur actief te zijn. Tijd om met haar zus naar de film te gaan en met haar man te reizen en ontspannen.

Inez is blij en voelt zich stevig. We nemen afscheid en gaan opgelucht en genietend van de frisse lucht ons eigen pad.

Tips voor als je ploetert om je taken goed uit te voeren?

Misschien zit jij, net als Inez, niet op de juiste plek in je huidige functie.

- **Ga naar buiten en laat de ruimte en stilte op je in werken.** Dat is onze vaste starttip. Je hoeft alleen maar te wandelen en in de natuur te zijn. Het helpt je om je piekergedachten over werk los te laten.
- **Ga eens met jezelf in gesprek tijdens zo’n wandeling.** Doe je écht de dingen die waar jij talent voor hebt? Als je talent er niet ligt zijn je activiteiten vaak slopend of irritant om te doen. Durf je het toe te geven aan jezelf?
- **Bespreek deze gedachtes eens met je partner of een goede vriend of vriendin.** Waar ziet hij/zij je talenten? Door het delen van je bevindingen neem je jezelf serieus. Het voorkomt dat je alleen maar door ploetert.

- **Onderzoek en neem de tijd voor dat je besluiten neemt.** Inez kon haar krachtige besluit pas nemen nadat ze het écht geprobeerd en onderzocht had. Haar besluit was geen paniekbepsluit maar een persoonlijk gedragen besluit wat haar alleen maar meer zelfvertrouwen gaf.

- **Ga in gesprek met je leidinggevende.** Ook een organisatie heeft er belang bij dat jij op een plek zit waar je talenten ten volle tot zijn recht komen.

Hartelijke groet,

Tineke Franssen
Wandelcoach bij Het Coach Bureau
©2014 Het Coach Bureau

